

da brez odlašanja izvršuje sklepe državnega zbora.

4. V deželnem šolskem svetu štajerskem nimamo Slovence nobenega zastopnika. Zato tudi nobenega zaupanja ne moremo imeti v njegove ukrepe v narodno-šolskih zadevah.

5. Deželna šolska postava štajerska veleva, da mora vsaj eden deželnih šolskih nadzornikov slovenščine popolnem zmožen biti. Odboru se naloži prošnjo poslati naučnemu ministru, da jasno določi postave izvrši, kajti sedanjih deželnih šolskih nadzornikov ne zna nobeden zadosti slovenski.

6. Število slovenščine nezmožnih političnih uradnikov se množi na spodnjem Štajerskem. Pravijo, da jih nimajo. Temu pa je baje uzrok pri c. kr. namestniji v Gradcu, ker se nekako brani slovenskim juristom ustopati v uradno politično službovanje. Odboru se naloži resnico poizvedeti in obrniti se v posebnej spomenici do ministra znotranjih zadev.

Č. g. župnik Lipold je potem povedal, kako se deželni šolski svet ne ozira na predloge okrajnih šolskih svetov pri oddajanju učiteljskih služeb. Gospodje Pisanik, Tajnik in Pirš so navajali, kako se sodnije še vedno branijo slovenski uradovati vkljub ministerskim ukazom in da slovenskih tiskovin nečejo rabiti. G. poslanec obeča ministra v državnem zboru na to opozoriti in delati na to, da se sklene postava, ki bode sodnikom branila več biti, kakor je minister.

G. Miha Vošnjak priporoči še naпослед sadjerejsko društvo v Sentjurji ob južnej železnici in svetuje napraviti podružnico v Saleškej dolini pa na Paki.

Dnevni red bil je završen in zato sklene g. predsednik potem, ko je č. g. dekan Trafenik gostom, zlasti pa g. dr. Radaju, izrekel najtoplejšo zahvalo, sklenil 3. občni zbor s trikratnim živio-klicanjem svitlemu cesarju.

Gospodarske stvari.

Kako rastlike gozdnih dreves zasajati.

Da je gozd velika dobrota za vsakega kmetovalca, to je tako jasna resnica, da bi tisti vodo v Dravo nosil, ki bi hotel o tem še kaj bolj bolj obširnega govoriti. Pa vkljub temu se vendar za pogozdovanje izsekanih lesov od strani kmetjskih lastnikov vse vse premalo stori. Zatoraj hočemo danas tukaj nekoliko vodil napisati, kako treba postopati pri zasajanju rastlik gozdnih dreves.

Na onem mestu, na katerem se ima rastlika posaditi, se zemlja okoli 26 centimetrov na široko razrahlja. Vrhovni drn ali važina se na drobne kosce razseka in med drugo prst

pomeša. Ko bi na takem zemljišči bilo veliko kamenja in če se je sploh preslabe prsti v spodnjih plasteh zemlje bati, bode dobro storjeno, ako se zasajavec ne zboji truda in kamenje in preslato prst izkoplje in jame z boljšo prstjo in drnom iz najbližnje okolice nasuje. Na tak način nastane nad razkopanim mestom mali griček blizo 10 centimetrov visok.

Taka dela se z najboljšim uspehom že jesen popred opravljajo, ker zima prst in primešani drn prhek naredi in tako najboljšo rodovitno prst vstvari. Zimska mokrota prst prešine in jo tako še bolj sposobno dela, da v nji posajene rastlike rade in lepo rastejo. Vrh tega pa je s takim jesenskim pripravljanjem zemljišča kmetu tudi v tem oziru dosti pomagamo, da mu ni treba spomladi, ko se itak vsa poljska dela kupičijo, še le zemlje za posajanje pripravljati.

Spomladi se toraj začne delo posajanja, ki se tako-le vrši:

Na mestu, na katerem se ima rastlika posaditi in ki se kot mali griček že od daleč da spoznati, se naredi s sadivnim lesom ali sadivnikom luknja tako globoko, kakoršno dolgot korenin posameznih rastlik zahteva. Rastlike se poprej v leseni ali glinasti posodi namočijo. Vodi se nekoliko dobre prsti ali prhkega drnovega pepela ali pa tudi nekoliko mehkega kravjeka primeša. V to blato se rastlike tako postavijo, da blato njihove korenine popolnoma pokrije. Tako zavarovane rastlike se od delavcev nosijo, vsaka posebej iz posode vzamejo in s sadivnikom tako globoko v že narejene luknje s koreninami pogrezejo, kakor globoko so prej v drevesnici stale. Rastlika se od delavca z roko ob steni narejene luknje drži v taki višini, kakor je potrebno, in z drugo roko se luknja z dobro prstjo nasuje in slednjič rastlika v zemljo pritisne.

Posode, v katerih delavci rastlike nosijo, ne smejo biti prevelike, ker bi sicer bile pretežke za prenašanje. Najpriležnejši so stari mlačni žetjarji. Več kakor 200—300 mladih drevesec ni treba, da se more v posodo položiti. Brž ko rastlike dobiš, če jih nimaš sam v gozdni drevesnici, se morajo v vlažno zemljo s koreninami zagrebsti in z vodo zamočiti. Po potrebi se jih potem pri posajanju iz prsti podere, v posode v gori opisano blato položi in tako varuje, da suhi spomladanski zrak ne pride do njihovih korenin, kajti spomladanski zrak hujši izsuša, kakor solnčni žarki sami.

Krompir za seme, najnovejše sorte, prodava g. W. Hintze v Ptuj (Pettau). Vsake sorte 50 kilo velja: najbolj rani krompir. The Ashtop Fluke 3 fl. 50 kr. Beli štednik 2 fl.

50 kr. Snežinka 3 fl. 50 kr., beli Kopsel 2 fl. 50 kr. Imperator, za težko zemljo 2 fl. 50 kr. Champion of Scotland, 4 fl.

Veliko novih hmeljnikov delajo letos po Savinjske, Šaleške dolini in menda tudi drugod. Sadik ranega hmelja ponuja na prodaj 1000 po 5 fl. Josef Sutter, pošta Fürstenfeld. Razpošiljati jih prične v drugej polovici aprila.

Grof Henrik Attems je pri sv. Petru blizu Gradca ustanovil semensko štacio, kder je zanesljivo dobrega semena za vse gospodarstvo in vrtnarstvo dobiti po najbolji ceni. Kdor hoče, dobi lahko cenik (Preisverzeichniss) vseh semen. Blagi gospod je tako umogočil, da sedaj ne pišejo več po semena na Nemško, Francosko itd., ker ga imamo doma. Adresa se napiše: „Gräfl. H. Attems'sche Sammenkultur-Station in St. Peter bei Graz.“

Sejmi. 31. marca Dobje, 2. aprila Artiče, Gradec, sv. Lenart v Slov. gor., Rogatec, Marija snežna, Cirkovice, 4. aprila Vransko, 5. apr. Gradec, Radgona.

Dopisi.

Iz Ptuja. („Čitalnica“ in „Narodni dom.“) Naša „Čitalnica“ imela je 4. t. m. glavno skupščino. Iz računov, katere nam je odstopajoči odbor predložil, smo izvedeli, da je stalo popraviljanje „Narodnega doma“, katero je zdaj končano, precej denarja. Ako se temu 4556 gold, 23 kr. izdatku prišteje onih 11.500 fl., za katere se je hiša kupila, tako stane „Narodni dom“, „Čitalnico“ 16.056 fl. 23 kr. Dalje smo iz računov povzeli, da bode mogoče shajati, ako se gospodarstvo dobro uredi, ako najde se nekoliko rodoljubov, koji od posojenih in uplačanih svot vsaj par let ne bodo obrestí tirjali društvu v korist. Ako se najde nekoliko takih, kateri uplačano posojilo popolnoma ali vsaj deloma že zdaj ali pozneje društvu darujejo, pa je še bolje. V novi odbor izvoljeni bili so ti-le gospodje: dr. Alois Gregorič, predsednik, dr.

Čuček, podpredsednik, dr. Fr. Jurtela denarničar, Ivan Urbanec, tajnik, dr. A. Ferjančič, B. Hrtiš, A. Jurca, dr. K. Gross, dr. K. Kukovič, dr. K. Ploj, T. Romih, odborniki.

Iz Cvena pri Ljutomeru. (Okrajni zastop) šteje več kakor dve tretjini narodnih konservativnih mož. Odbor pa je ves naroden. G. Ivan Kukovec, deželni poslanec in starega zastopa načelnik, je sicer želel, da bi se to breme komu drugemu na rame obesilo; prsil je pred volitvo rekoč, da mu vsaki delo ljubezni stori, ki bo drugega volil, bilo je vendar zastonj, enoglasno je bil za načelnika izvoljen. In to je prav. Ravnal in vodil je ves čas modro vse opravilo, gospodaril hvalevredno in varčno.

Za namestnika je potem bil izvoljen: č. g. Fr. Šrol, župnik, in za odbornike; J. Vaupotič iz trga, R. Božič iz Radoslavca, J. Farkaš iz trga, Fr. Jurinec iz Veržeja. Ker že o volitvah govorim, še hočem omeniti, da so zadnje volitve v srenjske odbore bile silno živahne. Borba in napinjanje je bilo, da nobenokrat ne tako. Ne samo, da so se volilci večidel volitve vdeležili, tudi pooblastil se je k volitvam prineslo, kolikor jih je kdo zamogel vloviti. Predstojniki so vsled tega gibanja večidel novi. Za marsikterega starega ne bomo žalovali. Stari predstojniki iz Stareceste, Slamnjaka, Presike in Mote so narodnjaki, posebno hvale vreden je prvi. Predstojniki iz Pristave, Cezanjovec in Vogrišovec so novaki, stojijo pa odločno na narodni strani. Najbolj pomilovanja vredna je srenja Noršince. Tukaj so zavrgli poštenega narodnjaka — bodi mu tukaj izrečena slava — in so si izvolili za predstojnika trstiko, s katero nakanita dva odbornika mahati. Želimo in svetujemo novemu predstojniku, ako hoče svojo čast in nalogo rešiti, da se naslanja na stebre narodnih poštenih odbornikov, ne pa na puhle nemškutarske vogle, ki se bodo prej ali poznej podrli.

Iz Braslovč. (Volitve.) V naše dokaj mirno politično življenje prišla je hipoma neka razburjenost. Komaj se je čas volitve novega občinskega odbora naznanil, že je pričela precej živahna agitacija. Peščica naših nemškutarjev napenja vse sile, da si prisvoji častni prestol braslovškega župana. Tej stranki stoji na čelu nekdanji župan in klobučarski mojster, po rodu Kranjec, ki je pa že davno pozabil, da je slovenske krvi. Ta mož drzne se celó volilce s krivimi besedami pridobiti, da je dozdanji pošteni župan kriv povišanja davka. Glej, dragi bralec, braslovški srenjski predstojnik ima višjo oblast, ko naš presvitli cesar. Pameten človek se mora smejati takim besedam, a so ljudje, ki mu na limance gredo. Kaj je njemu mar za resnico, kaj za pote, ki jih stori, dasi se časih poln rujnega vinca in brez klobuka po hudem agitacijskem boji domov vrne, da le svoje namene doseže. Braslovčanom je, menimo, njegovo županstvo še preveč v spominu, da ne bodo mož volili, od katerih nam nevarnost preti, da isto zloglasno Mihaličevo peticijo podpišejo ter vpeljejo neumljivo nemško uradovanje, da si sami niso nemškega jezika zmožni, ter našo občino, ki sluje po slovenskem svetu, ob pošteno ime spravijo. O ovih dveh kandidatih, trgovcu sredi trga i o vojaku iz Trbovelj danes molčimo, ker mislimo, da njihovo poželenje po županovem prostolu ni resno. V tolažbo nam je, da svoj upliv vedno bolj zgubljavajo. To so tudi pokazali pri zadnji volitvi tržnega sodnika (markrihtarja) naši tržani; postavili so si narodnega in poštenega podžupana g. Fran-a